

Verdrag betreffende de pensioenen van zeelieden, op 28 juni 1946 te Seattle door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 28ste zitting aangenomen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 27 mei 1957.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 26 juni 1957.

's-Gravenhage, 27 mei 1957.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de Franse en de Engelse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, van het op 28 juni 1946 te Seattle door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 28ste zitting aangenomen Verdrag nr. 71 betreffende de pensioenen van zeelieden, 1946 (*Trb.* 1955, 3) ¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrenge aan te treffen een toelichtende nota bij genoemd verdrag.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voorshands slechts gelden voor Nederland.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Het te Seattle op 28 juni 1946 in de 28ste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen Verdrag nr. 71 betreffende pensioenen van zeelieden, dat op 5 februari 1948 met een nota aan de Staten-Generaal werd aangeboden (G.S. 1947—1948 — 723), kon tot dusverre door Nederland nog niet worden bekrachtigd. Weliswaar werd reeds van de tweede wereldoorlog af, gedurende welke de Londense Regering toezeggingen had gedaan met betrekking tot een pensioenregeling voor zeelieden, een zodanige regeling voorbereid, doch verschillende omstandigheden waren er oorzaak van, dat eerst op 1 februari 1954 de plannen tot verwerkelijking konden komen.

Met ingang van deze datum namelijk werd door de Staatssecretaris van Sociale Zaken bij beschikking van 27 januari 1954, nr. 390, afdeling Arbeidersbescherming (*Nederlandse Staatscourant* van 29 januari 1954, nr. 20), op grond van de wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds het deelnemen in de Stichting „Bedrijfspensioenfonds voor de Koopvaardij” verplicht gesteld voor alle zeevarenden van 20 tot en met 59 jaar.

De bepalingen, waardoor deze verplichte pensioenregeling wordt geregeerd — dat zijn de bovengenoemde beschikking en de statuten en het pensioenreglement van het fonds —, voldoen geheel aan de voorschriften van het verdrag.

Wat de personen betreft, op wie de regeling van toepassing is, dit zijn alle Nederlanders van 20 tot en met 59 jaar, die zich bij arbeidsovereenkomst, hetzij voor bepaalde tijd, hetzij voor één of meer zeezeizen, hetzij voor onbepaalde tijd tegenover een reder verbonden hebben om als kapitein of schepeeling aan boord van een zeevaartuig dienst te doen, uitgezonderd:

- a. degene, die voor eigen rekening aan boord van een zeevaartuig nering doet;
- b. degene, die bij de onder a bedoelde neringdoende in dienst is;
- c. de aan boord van een zeevaartuig werkzame echtgenote van de kapitein;

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

d. degene, die aan boord van een zeevaartuig geen arbeid verricht ten behoeve van het doel, waarvoor het zeevaartuig gebezigd wordt, en

e. degene, die onder de Pensioenwet 1922 valt.

Daarbij is onder „reder” te verstaan de natuurlijke persoon, rechtspersoon, rederij of vennootschap, in Nederland gevestigd, die een zeevaartuig zelf voert en door een kapitein, die in haar dienst is, doet voeren, zomede „Radio-Holland” N.V., en onder „zeevaartuig” het vaartuig, dat voorzien is van een geldige Nederlandse zeebrief, waaronder mede wordt begrepen een buitengewone of voorlopige Nederlandse zeebrief, alsmede de jagers, die tot de walvisvaart behoren. De bovenvermelde uitzonderingen worden gedekt door artikel 2 van het verdrag. Met name moge er de aandacht op worden gevestigd, dat ingevolge het bepaalde onder *k* van het tweede lid van dat artikel personen, die niet behoren tot de onderdanen van het Lid, van de pensioenregeling kunnen worden uitgezonderd.

Het eerste lid van artikel 3 van het verdrag stelt als eis, dat de pensioenregeling aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

a. of wel zij moet een pensioen toekennen van ten minste 1½ % van de gage per dienstjaar, indien het pensioen op 55 jaar, of van ten minste 2 % van de gage per dienstjaar, indien het pensioen op 60 jaar ingaat;

b. of wel zij moet een pensioen toekennen, dat wordt opgebouwd door een totale premie van ten minste 10 % van de gage.

Aan de eerste voorwaarde voldoet de onderhavige regeling niet, wel echter aan de tweede. Ingevolge de artikelen 4 en 5 van het pensioenreglement bedraagt de totale premie bij de kapiteins en de scheepsofficieren 16 % en bij de scheepsgezellen 12 % van de gage. Het tweede lid van artikel 3 van het verdrag verlangt voorts, dat de zeelieden zelf niet meer dan de helft van de totale premie betalen. Ook hieraan wordt voldaan, daar de reder en de zeevarende ieder een gelijk aandeel in die premie verschuldigd zijn.

Volgens het eerste lid van artikel 4 van het verdrag moet de regeling bepalingen inhouden aangaande het in stand blijven van opgebouwde pensioenrechten of aanspraak op een vergoeding voor de gestorte premies voor het geval een zeevarende ophoudt onder de regeling te vallen.

Zodanige bepalingen komen voor in de artikelen 16 tot en met 19 van het pensioenreglement, welke bepalingen voldoen aan de voorschriften van artikel 8 van de Pensioen- en spaarfondsenwet.

Het tweede lid van artikel 4 van het verdrag verlangt, dat bij ieder meningsverschil met betrekking tot de toepassing der pensioenregeling voor de betrokkene een recht op beroep bestaat. Ook aan deze eis is voldaan, daar volgens een algemene rechtsregel, neergelegd in artikel 167 van de Grondwet en in artikel 2 van de Wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie, aan de rechterlijke macht de kennisneming en de beslissing zijn opgedragen van alle geschillen over schuldvorderingen.

Van de mogelijkheid, die het derde lid van artikel 4 van het verdrag biedt om belanghebbenden vervallen te verklaren van hun rechten op pensioen wegens het plegen van bedriegelijke handelingen, is in de onderhavige regeling geen gebruik gemaakt.

Aan het voorschrift van het vierde lid van artikel 4 van het verdrag, dat de reders en de zeevarenden, die aan de pensioenregeling bijdragen, door middel van vertegenwoordigers moeten kunnen deelnemen aan de uitvoering van de regeling, is voldaan door artikel 16 van de statuten, dat bepaalt, dat van de tien leden van het bestuur van het fonds vier worden aangewezen door de Raad van Bestuur voor de Zeevaart, vijf door de Contact-Commissie van Organisaties van Werknemers ter Koopvaardij en één door de Vereniging van Nederlandse Koopvaardijkapiteins opgericht 1943.

De Regeringen der Overzeese Rijksdelen, aan wie de tekst van het verdrag reeds was toegezonden, zijn in kennis gesteld van het voornemen om goedkeuring van dit verdrag te verzoeken, waarbij de bekrachtiging voorshands geschiedt voor Nederland.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,

A. A. VAN RHIJN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. ALGERA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.